

Kirje 6 12.1.1899 (=leima kuoressa takana)

Tarkkaampuja A. Loppi

Waasanpataljoona Toinenkomppania

Nikolaistad

Lappee 7p. Marrask. 1899

(HUOM: Leiman mukaan tammi-helmikuu, ei marras. Samaan viittaa lause: Vuosi 99 on siis alkanut/ AKR)

Terve mieheen!

Sulimmat kiitokset kirjeestä.

Anteeksi, etten kirjoittanut sinulle suoraan, vaan tuossa tuumiin, että tämä tulee samassa sakissa. Ja kun nyt taasen olen virkeämmällä tuulella niin vetäsen muutaman rivin.

Niin. Sinä olit lomalla. Sehän on hauskaa ja virkistävää, kun saa toisinaan pistäytyä vähän vilpoittelemassa ja hengittämässä lauhkeampaa ilmaa, kun tämä sotasilma, joka miltei sokasee ihmisen.---

Sinä sanoit joutuneesi vähän ymmälle minun viime kirjeestäni.

Taisi se ollakin vähän omituinen ja ikään kuin epätoivossa kirjoitettu? Mutta silti oli se sanasta sanaan totta.---- Ja sitä paitsi, ei se ollut missään epätoivossa kirjoitettu, ei pettyneiden toiveiden, eikä vasttoinkäymistenkään tähden, usko se!

Se oli vain kirjoitettu vakuutuksesta, kylmän, järkipärisen mietinnön jälkeen saavutetun käsityksen ja katsantokannan ilmaisemiseksi. On minullakin tosin ollut joukko pieniä vasttoinkäymisiä. On ollut enemmän, kuin moni aavistaakaan. Sisässäni on myrskynnyt paljon enemmän, kuin mitä ulkopinnalta voi päättää.

---Mutta ne kaikki ei ole minua lainkaan murtaneet. Sisässäni on tulta, intoa ja aatteellisia harrastuksia enemmän kuin mitä koskaan olen osottanut olevankaan. Tunnen, että luontooni on vähitellen kasvanut niin paljon raudan kaltaistakin, että osaisin(?) myöskin maltillisemmin, kuin ennen, ajaa perille jotain käsillä olevaa asiaa.---

----Mutta monestakin syystä sanoo järki vastaa, ja minä tunnen, että se on oikeassa.--

Minä toivon, että me ymmärrämme vieläkin, kuten ennenkin toisiamme. Ja minä toivon, että sinäkin myönnät minun käsityskantani oikeaksi, kaikissa niissä kohdissa, joista olen sinulle puhunut. --- --- ---

Tuonnoin tulin määrätyksi eskadroonan kirjaston ja lukusalin hoitajaksi.--- --- ---

Olen useampia päiviä ollut sairaana. Joku kuumeen tapainen on minua ahdistanut, mutta nyt olen sentään koko joukon terveempi. --- --- ---

Epäilet kirjeessäsi, josko olen jostain pilapuheistasi suuttunut. Ehei veikkonen, älä sinä suinkaan epäile, kyllä minä leikin ymmärrän.

Wuosi 99 on siis alkanut. Kohta lyö vuosisadan vimme hetki. Mutta mitähän vielä tapahtuu, ennen viimehetken tuloa. Paljon siinä ajassa voi tapahtua vielä. Suomen kansakin voi vielä nähdä kummia ennen sitä! – Mutta tapahtumia ei aina voi estää, sillä suurten tapahtumain juuret ovat syvällä jo menneisyydessä ja tunkevat tapahduttuaan vielä syvemmälle tulevaisuuteen.

Siiis vartotaan, mitä aika tuo mukanaan. --- --- ---

Lopetan tähän. Toivon, että olet hyvä ja vastaat pian.

Onnellista vuoden 99 jatkoa. Hauskaa palveluksen kulua vain toivoo

M. Nevanperä

Kauppi käskee sanoa paljon terveisiä.

Kymmenen kuukauden kuluttua tulen minä sinua sinne paratiisiisi katsomaan. --- --- --- ---